

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 12.9.2012
COM(2012) 511 final

2012/0242 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

**luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien
antamisesta Euroopan keskuspankille**

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Pankkisektorin vakaus liittyy edelleen usein tiiviisti luottolaitoksen sijoittautumisjäsenvaltioon. Epäilykset julkisen velan kestävydestä, näkymät talouskasvusta ja luottolaitosten elinkelpoisuus ovat luoneet negatiivisia toisiaan vahvistavia markkinasuuntauksia. Tämä voi vaarantaa joidenkin luottolaitosten elinkelpoisuuden ja rahoitusjärjestelmän vakauden ja saattaa rasittaa tuntuvasti asianomaisten jäsenvaltioiden jo ennestään kireää julkisen talouden tilannetta.

Tilanne aiheuttaa erityisiä riskejä euroalueella, sillä yhteinen raha kasvattaa todennäköisyyttä, että kehitys jossakin jäsenvaltiossa synnyttää riskejä, jotka vaarantavat koko euroalueen talouskehityksen ja vakauden. Lisäksi nykyinen riski finanssimarkkinoiden hajoamisesta kansallisten rajojen mukaan heikentää merkittävästi rahoituspalvelujen sisämarkkinoita ja estää niitä myötävaikuttamasta talouden elpymiseen.

Euroopan pankkiviranomainen (EPV), joka luotiin Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010, ja Euroopan finanssivalvojien järjestelmä (EFVJ) ovat jo parantaneet kansallisten valvontaviranomaisten välistä yhteistyötä ja myötävaikuttaneet rahoituspalvelujen yhteisen sääntökirjan kehittämiseen EU:ssa. Pankkivalvonta kuitenkin rajoittuu paljolti kansallisten rajojen sisälle eikä vastaa yhdenmetyjen pankkimarkkinoiden tarpeita. Valvonnan ongelmat ovat pankkikriisin alusta lähtien heikentäneet huomattavasti luottamusta EU:n pankkisektoriin ja olleet osaltaan kiristämässä tunnelmaa euroalueen valtionvelkamarkkinoilla.

Näistä syistä komissio peräänkuulutti toukokuussa 2012 pankkiunionia, joka palauttaisi luottamuksen pankkeihin ja euroon ja tukisi visiota EU:n taloudellisesta ja finanssipoliittisesta yhdentymisestä pidemmällä aikavälillä. Yhtenä pankkiunionin keskeisistä tekijöistä olisi oltava yhteinen valvontamekanismi (YVM), jolla pankkeja valvottaisiin suoraan. Näin varavaruussääntöjä valvottaisiin tiukalla ja puolueettomalla tavalla ja rajat ylittävien pankkimarkkinoiden valvonta olisi tehokasta. Varmuus siitä, että pankkivalvonnassa noudatetaan koko euroalueella tiukkoja yhteisiä normeja, rakentaa osaltaan tarvittavaa luottamusta jäsenvaltioiden välille. Tämä luottamus on ennakkoehdotus mahdollisten yhteisten varautumisjärjestelyjen käytölle.

Valtion- ja hallitusten päämiehet pyysivät 29. kesäkuuta 2012 pidetyssä euroalueen huippukokouksessa komissiota esittämään ”piakkoin ehdotuksia rahoitusalan yhteistä valvontamekanismia varten. Kun euroalueen pankkeja varten on perustettu tällainen mekanismi, EVM:llä voisi olla mahdollisuus pääomittaa suoraan pankkeja tavanomaisen päätöksen nojalla.” Kesäkuun 28. ja 29. päivänä 2012 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen päätelmissä todetaan, että kyseisessä euroalueen julkilausumassa ja komission sen mukaisesti antamissa ehdotuksissa olisi otettava huomioon ”täsmällinen ja aikataulutettu etenemissuunnitelma todellisen talous- ja rahaliiton aikaansaamiseksi” ja sen kehittäminen.

2. ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINNIT

Komissio on ottanut huomioon arvioinnin, joka tehtiin annettaessa Euroopan valvontaviranomaisten perustamista koskeva säädöspaketti ja jossa arvioitiin operatiivisia, hallinnollisia, rahoituksellisia ja oikeudellisia näkökohtia, joita liittyy yhteisen valvontamekanismin perustamiseen. Muodollista vaikutusten arviointia ei ollut mahdollista laatia määräajassa, joka asetettiin 29. kesäkuuta pidetyssä euroalueen huippukokouksessa.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Ehdotus perustuu SEUT-sopimuksen 127 artiklan 6 kohtaan, joka luo oikeusperustan antaa Euroopan keskuspankille (EKP) erityistehtäviä, jotka koskevat luottolaitosten sekä muiden rahoituslaitosten kuin vakuutusyriyten toiminnan vakauden valvontaan liittyvää politiikkaa.

Tällä ehdotuksella EKP:lle annetaan tiettyjä keskeisiä tehtäviä luottolaitosten valvomiseksi. Kaikki ne tehtävät, joita ehdotuksessa ei mainita, jäävät edelleen kansallisten valvontaviranomaisten toimivaltaan. Ehdotuksella EKP myös valtuutetaan harjoittamaan finanssiryhmittymien valvontaa. Jotta kuitenkin varmistettaisiin SEUT-sopimuksen 127 artiklan 6 kohdan noudattaminen, EKP vastaa ainoastaan tehtävistä, jotka koskevat finanssiryhmittymien lisävalvontaa ryhmittymän tasolla, kun taas kansalliset toimivaltaiset viranomaiset vastaavat yksittäisten vakuutusyriyten vakavaraisuusvalvonnasta.

Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa ehdotetun toimen tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin EU:n tasolla. Viimeaikaiset tapahtumat ovat selkeästi osoittaneet, että ainoastaan Euroopan tason valvonnalla voidaan varmistaa yhdenmukaisen pankkisektorin tarkoituksenmukainen valvonta ja korkeatasoinen rahoitusvakaus EU:ssa ja erityisesti euroalueella. Ehdotetuissa säännöksissä ei mennä pidemmälle kuin asetettujen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää. EKP:lle annetaan valvontatehtäviä, jotka on hoidettava EU:n tasolla, jotta varmistettaisiin vakavaraisuussääntöjen yhdenmukainen ja tehokas soveltaminen, riskienvalvonta ja kriisinehkäisy. Kansalliset viranomaiset hoitavat edelleen tietyt tehtävät, jotka on parempi hoitaa kansallisella tasolla.

SEUT-sopimuksen 127 artiklan 6 kohdan mukaan neuvosto toimii asetuksia antamalla. Sen vuoksi asetus on ainoa säädös, joka mahdollistaa valvontatehtävien antamisen EKP:lle.

4. EHDOTUKSEN YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS

4.1. Erityisten valvontatehtävien antaminen EKP:lle

4.1.1. Rakenne

EKP vastaa erityistehtävistä, jotka koskevat niihin jäsenvaltioihin, joiden rahayksikkö on euro, eli osallistuviin jäsenvaltioihin, sijoittautuneiden luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa. Tavoitteena on edistää luottolaitosten toiminnan turvallisuutta ja vakautta sekä rahoitusjärjestelmän vakautta. EKP hoitaa tehtäviään Euroopan finanssivalvojien järjestelmän puitteissa ja tekee tiivistä yhteistyötä kansallisten valvontaviranomaisten ja EPV:n kanssa.

4.1.2. Valvontatoimien laajuus

Siirtymäkauden jälkeen EKP vastaa keskeisistä valvontatehtävistä kaikkien osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten osalta niiden liiketoimintamallista tai koosta riippumatta. EKP toimii vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisena, kun kyseessä ovat osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneet luottolaitokset, jotka perustavat sivuliikkeen osallistuvaan jäsenvaltioon tai tarjoavat siellä palveluja yli rajojen.

4.1.3. Yhteistyö Euroopan valvontaviranomaisten kanssa

EKP hoitaa tehtäviään Euroopan finanssivalvojien järjestelmän puitteissa ja tekee tiivistä yhteistyötä kolmen Euroopan valvontaviranomaisen kanssa. EPV säilyttää valtuutensa ja tehtävänsä yhteisen sääntökirjan kehittämiseksi edelleen ja sen varmistamiseksi, että valvontakäytännöt lähenevät toisiaan ja ovat yhdenmukaisia. EKP ei ota hoitaakseen EPV:n tehtäviä, ja SEUT-sopimuksen 132 artiklan mukaisen säädösvallan harjoittaminen rajoittuu aloihin, jotka ovat tarpeen EKP:lle tällä asetuksella annettujen tehtävien asianmukaiseksi hoitamiseksi.

EPV:n hallintoneuvoston kokoonpano säilyy muuttumattomana, ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten edustajat muokkaavat edelleen päätöksentekoa EPV:ssä. Osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten edustajien on EKP:n valvontatehtävien kuvastamiseksi kuitenkin yhteensovitettava ja ilmaistava yhteinen kanta EKP:n toimivaltaan kuuluvista kysymyksistä.

4.2. EKP:n tehtävät

4.2.1. EKP:n tehtävät

EKP:llä on yksinomainen toimivalta niiden keskeisten valvontatehtävien osalta, jotka ovat välttämättömiä, jotta havaittaisiin pankkien elinkelpoisuutta uhkaavat riskit ja voitaisiin vaatia pankkeja ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin. EKP on toimivaltainen viranomainen muun muassa seuraavissa: luottolaitosten toimilupien myöntäminen, määräösuuksien arvioiminen, vähimmäispääomavaatimusten noudattamisen varmistaminen, sen varmistaminen, että sisäistä pääomaa on riittävästi suhteessa luottolaitoksen riskiprofiiliin (toisen pilarin toimenpiteet), konsolidoidun valvonnan harjoittaminen ja finanssiryhmittymiin liittyvät valvontatehtävät. Lisäksi EKP varmistaa velkaantuneisuutta ja likviditeettiä koskevien säännösten noudattamisen, soveltaa pääomapuskureita ja toteuttaa koordinoitusti kriisinratkaisuviranomaisten kanssa varhaisia toimia, jos pankki rikkoo tai on rikkomaisillaan lakisääteisiä pääomavaatimuksia. EKP myös yhteensovittaa ja ilmaisee osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten edustajien yhteisen kannan EPV:n hallintoneuvostossa ja johtokunnassa, kun kyseessä ovat edellä mainittuihin tehtäviin liittyvät kysymykset.

4.2.2. Kansallisten valvontaviranomaisten rooli

Kansallisilla valvontaviranomaisilla on edelleen tärkeä rooli yhteisen valvontamekanismin luomisessa.

Ensinnäkin kaikki tehtävät, joita ei anneta EKP:lle, säilyvät kansallisilla valvontaviranomaisilla. Kansalliset valvontaviranomaiset vastaavat esimerkiksi edelleen kuluttajansuojasta ja rahanpesun torjunnasta sekä sellaisten kolmansien maiden luottolaitosten

valvonnasta, jotka perustavat sivuliikkeitä johonkin jäsenvaltioon tai tarjoavat siellä palveluja yli rajojen.

Toiseksi, jopa EKP:lle annettavien tehtävien osalta kansalliset valvontaviranomaiset, jotka ovat olennainen osa yhteisen valvontamekanismin toimintaa, voisivat tehdä useimmat päivittäiset tarkastukset ja toteuttaa muut valvontatoimet, jotka ovat tarpeen EKP:n säädösten valmistelemiseksi ja panemiseksi täytäntöön. Yhteinen valvontamekanismi, joka kattaa kaikki osallistuvien jäsenvaltioiden pankit, voi toimia ainoastaan sellaisen mallin pohjalta, jossa kansallisen tason valvontakokemuksella on vahva rooli. Ehdotuksessa otetaan huomioon se, että yhteisessä valvontamekanismissa kansallisilla valvontaviranomaisilla on usein parhaat edellytykset hoitaa tällaisia toimia, sillä ne tuntevat kansalliset, alueelliset ja paikalliset pankkimarkkinat ja niillä on huomattavat olemassa olevat resurssit. Lisäksi myös sijaintiin ja kieleen liittyvillä näkökohdilla on vaikutusta. Tämän vuoksi EKP voi luottaa kansallisiin viranomaisiin tuntuissa määrin. Kansalliset viranomaiset voisivat toteuttaa yhteisen valvontamekanismin puitteissa esimerkiksi seuraavat valmistelevat ja täytäntöönpanevat toimet:

- Jos kyseessä on uuden pankin toimilupahakemus, kansallinen valvontaviranomainen voisi vastata kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen edellytysten noudattamisen arvioinnista ja ehdottaa EKP:lle päätöstä pankin toimiluvan myöntämisestä, jos se on vakuuttunut, että EU:n lainsäädännössä vahvistetut edellytykset täyttyvät. Samaa menettelyä sovellettaisiin toimilupien peruuttamiseen.
- Kansalliset valvontaviranomaiset voisivat arvioida pankin tilannetta päivittäin ja tehdä tarkastuksia paikalla noudattaen EKP:n antamaa yleistä ohjeistusta tai sääntelyä. Tässä tarkoituksessa kansalliset valvontaviranomaiset voisivat käyttää nykyisiä valtuuksiaan, esimerkiksi tehdä tarkastuksia paikalla. Jos jatkuvan arvioinnin perusteella vaikuttaa siltä, että pankki on vakavissa vaikeuksissa, kansalliset valvontaviranomaiset varoittaisivat EKP:tä.
- Jos kyseessä on pankin pyyntö käyttää sisäistä riskimallia, kansallinen valvontaviranomainen arvioisi pyynnön ja sen, onko se EU:n lainsäädännön ja EKP:n antaman ohjeistuksen mukainen, ja ehdottaisi EKP:lle, pitäisikö malli validoida ja millä ehdoin. Validoinnin jälkeen kansallinen valvontaviranomainen voisi valvoa mallin soveltamista ja seurata sen jatkuvaa käyttöä.
- Seuraamusvaltuudet jaettaisiin EKP:n ja kansallisen tason kesken.

4.3. EKP:n valtuudet

4.3.1. Valvonta- ja tutkintavaltuudet

Tehtäviensä hoitamiseksi EKP:tä pidetään osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisena viranomaisena, ja sillä on kyseisille viranomaisille EU:n pankkilainsäädännön mukaisesti kuuluvat valvontavaltuudet. Näihin kuuluvat senkaltaiset valvontavaltuudet kuin luottolaitosten toimilupien myöntäminen ja peruuttaminen ja jonkin jäsenen poistaminen luottolaitoksen johtokunnasta. EKP voi sille annettujen valvontavaltuuksien hoitamiseksi myös määrätä taloudellisia seuraamuksia ja uhkasakkoja. Tässä asetuksessa säädettyihin seuraamuksiin perustuva lähestymistapa ei rajoita muita aloja, joilla EU:n toimielimillä on valtuuksia määrätä seuraamuksia, joissakin tapauksissa myös emoyrityksille.

Tehtäviensä hoitamiseksi EKP:llä on kaikki tarvittavat tutkintavaltuudet. EKP voi erityisesti pyytää kaikkia merkityksellisiä tietoja valvottavilta yhteisöiltä ja henkilöiltä, jotka ovat mukana niiden toiminnassa, liittyvät tai ovat yhteydessä niiden toimintaan tai suorittavat operatiivisia toimintoja niiden puolesta. Sillä on myös valtuudet tehdä kaikki tarvittavat tutkimukset, myös paikalla tehtävät tutkimukset. Tutkintavaltuuksien käyttöön sovelletaan tarkoituksenmukaisia suojatoimia.

4.3.2. Erityissäännös toimilupien myöntämisestä sekä kotijäsenvaltioon ja vastaanottavaan jäsenvaltioon liittyviä seikkoja

Kun EKP myöntää luottolaitoksille toimilupia, se ottaa huomioon kansallisessa lainsäädännössä mahdollisesti vahvistetut lisäedellytykset. EKP erityisesti myöntää toimiluvan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen ehdotuksesta, jos kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut edellytykset täyttyvät.

Niitä tapauksia varten, joissa luottolaitokset käyttävät sijoittautumisoikeutta ja oikeutta tarjota vapaasti palveluja toisissa jäsenvaltioissa, unionin lainsäädännössä säädetään toimivallan selkeästä jaosta kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion kesken ja erityisestä ilmoituksesta. EKP ottaa sille annettujen tehtävien osalta hoitaakseen sekä kotijäsenvaltion että vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisen roolin valvottaessa luottolaitoksia, jotka käyttävät sijoittautumisoikeutta ja oikeutta tarjota vapaasti palveluja toisessa osallistuvassa jäsenvaltiossa. Kyseisten tehtävien soveltamisalaan kuuluvien kysymysten osalta ei ole tarvetta jakaa toimivaltaa kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion kesken eikä tehdä erityisiä ilmoituksia, eikä asianomaisia säännöksiä enää sovelleta osallistuvien jäsenvaltioiden kesken.

Rajojen yli toimivien pankkiryhmittymien valvontaviranomaiset osallistuvat unionin lainsäädännön nojalla ryhmittymän konsolidoituun valvontaan ja yhteensovittavat valvontatoimensa valvontakollegioissa. Jos pankkiryhmittymä on kuitenkin sijoittautunut ainoastaan osallistuviin jäsenvaltioihin, EKP ryhtyy hoitamaan kaikkia asiaa koskevia valvontatehtäviä. Näihin ryhmittymiin ei sen vuoksi enää sovelleta säännöksiä, jotka koskevat valvontaviranomaisten välistä yhteistyötä ja kollegioita.

4.4. Suhde niihin jäsenvaltioihin, joiden rahayksikkö ei ole euro

Ehdotuksessa otetaan kolmella eri tavalla huomioon niiden jäsenvaltioiden tilanne, joiden rahayksikkö ei ole euro.

Ensinnäkin asiaan liittyvässä ehdotuksessa, jolla muutetaan Euroopan pankkiviranomaisen perustamisesta annettua asetusta (EU) N:o 1093/2010, esitetään, että EPV:n äänestysjärjestelyjä muutettaisiin sen varmistamiseksi, että EPV:n päätöksentekorakenteet ovat jatkossakin tasapainossa ja tehokkaita ja niillä säilytetään sisämarkkinoiden täydellinen eheys (ks. 4.1.3 kohta).

Toiseksi, kun kyseessä on niiden rajojen yli toimivien pankkien valvonta, jotka toimivat sekä euroalueella että sen ulkopuolella, ehdotus ei vaikuta osallistumattomien jäsenvaltioiden asemaan direktiivillä 2006/48/EY perustetuissa valvontakollegioissa. Kollegioita koskevia kyseisiä säännöksiä ja velvoitetta tehdä yhteistyötä ja vaihtaa tietoja konsolidoidussa valvonnassa ja kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisten kesken sovelletaan täysimääräisesti EKP:hen, joka on toimivaltainen viranomainen osallistuvien jäsenvaltioiden osalta. Kyseisillä säännöksillä vahvistetaan tehokas yhteistyökehys EKP:n ja

niiden jäsenvaltioiden kansallisten valvontaviranomaisten välille, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön.

Kolmanneksi ne jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön mutta jotka haluavat osallistua pankkiunioniin, voivat ryhtyä tiiviiseen valvontayhteistyöhön EKP:n kanssa tietyin erityisedellytyksin. Näihin kuuluu erityisesti se, että kyseisten jäsenvaltioiden on noudatettava EKP:n asiaa koskevia säädöksiä ja pantava ne täytäntöön. Jos jäsenvaltio on ryhtynyt harjoittamaan tiivistä yhteistyötä EKP:n kanssa, EKP hoitaa tällä asetuksella sille annetut valvontatehtävät asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden luottolaitosten osalta. Jäsenvaltion edustaja voi osallistua tällä asetuksella perustetun valvontaelimen (jonka tehtävänä on suunnitella ja panna täytäntöön EKP:n tehtävät luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnan alalla) toimintaan edellyttäen, että noudatetaan edellytyksiä, jotka vahvistetaan tiivistä yhteistyöstä annettavassa päätöksessä EKPJ:n ja EKP:n perussäännön mukaisesti.

4.5. Organisatoriset periaatteet

4.5.1. Riippumattomuus ja vastuuvollisuus

EKP toimii pankkivalvontaa harjoittaessaan itsenäisesti, ja siihen sovelletaan tiukkoja vastuuvollisuutta koskevia säännöksiä sen varmistamiseksi, että se käyttää valvontavaltuuksiaan kaikkein tehokkaimmalla ja parhaiten suhteutetulla tavalla perussopimuksen asettamissa rajoissa ja rinnan niiden järjestelyjen kanssa, joista on säädetty Euroopan valvontaviranomaisten osalta. EKP on sen vuoksi vastuussa tehtävistään Euroopan parlamentille ja neuvostolle/euroryhmälle. EKP:n on säännöllisesti esitettävä kertomuksia, ja se vastaa kysymyksiin. Valvontaelimen puheenjohtaja esittää vuotuisen kertomuksen EKP:n valvontatoimista Euroopan parlamentille ja euroryhmälle, ja häntä voidaan milloin vain kuulla Euroopan parlamentin toimivaltaisissa komiteoissa. EKP on velvollinen vastaamaan kaikkiin Euroopan parlamentin ja sen jäsenten EKP:n valvontatoimista esittämiin kysymyksiin. Lisäksi perussopimuksen mukaan Eurooppa-neuvosto Euroopan parlamenttia kuultuaan nimittää EKP:n tehtävistä viime kädessä vastuussa olevan EKP:n neuvoston puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä muut johtokunnan jäsenet. Valvontaelimen puheenjohtaja valitaan johtokunnan jäsenten keskuudesta, joten tällä myös varmistetaan Euroopan parlamentin merkittävä rooli puheenjohtajan valinnassa. Talousarvion osalta voidaan todeta, että SEUT-sopimuksen 314 artiklan 1 kohdan mukaan EKP:n talousarvio ei ole osa unionin talousarviota. Jotta kuitenkin tässä kehyksessä varmistettaisiin vastuuvollisuus, edellytetään, että EKP luo valvontatehtäviään varten budjettikohdan, joka on erillään sen yleisestä talousarviosta. EKP:n valvontatehtävistä aiheutuvat menot rahoitetaan perimällä valvottavilta laitoksilta maksuja.

4.5.2. Hallinnointi

Rahapoliittiset tehtävät eriytetään valvontatehtävistä tiukasti, jottei syntyisi mahdollisia eturistiriitoja rahapolitiikan tavoitteiden ja vakavaraisuuden valvonnan tavoitteiden välille. Eriyttääkseen molemmat tehtävät tarvittavalla tavalla ja varmistaakseen, että valvontatehtäviin kiinnitetään asianmukaisesti huomiota, EKP varmistaa, että rahapolitiikasta vastaavista elimistä ja hallinnollisista yksiköistä eriytetyt elimet ja yksiköt hoitavat EKP:ssä kaikki valmistelevat ja täytäntöönpanevat toimet. Tätä varten perustetaan valvontaelin valmistelemaan valvontakysymyksiä koskevat päätökset. EKP:n neuvosto on viime kädessä vastuussa päätösten antamisesta, mutta se voi päättää delegoida tiettyjä tehtäviä tai päätöksentekovaltuuksia valvontaelimelle. Valvontaelimen johdossa on puheenjohtaja ja

varapuheenjohtaja, jotka EKP:n neuvosto valitsee. Valvontaelimessä on heidän lisäksi neljä EKP:n edustajaa ja yksi edustaja kustakin kansallisesta keskuspankista tai muusta kansallisesta toimivaltaisesta viranomaisesta.

4.5.3. Tietojenvaihto

EKP:n valvontatehtävien hoitamiseksi EKP:hen sovelletaan EU:n pankkilainsäädännössä säädettyjä vaitiolovelvollisuuksia, ja se saa vaihtaa tietoja asianomaisten kansallisten viranomaisten kanssa kyseisessä lainsäädännössä vahvistetuin edellytyksin.

4.6. Voimaantulo ja uudelleentarkastelu

Koska tehokas yhteinen valvontamekanismi on perustettava kiireellisesti, asetus tulee voimaan 1. tammikuuta 2013. Jotta mekanismi käynnistyisi jouhevasti, siihen suunnitellaan siirryttävän vaiheittain: EKP voisi 1. tammikuuta 2013 alkaen valvoa mitä tahansa pankkia, erityisesti niitä pankkeja, jotka ovat saaneet tai pyytäneet julkista rahoitustukea, kun taas ne luottolaitokset, joilla on eniten Euroopan laajuista systeemistä merkitystä, tulisivat EKP:n valvontaan 1. heinäkuuta 2013 alkaen. EKP ryhtyy hoitamaan kaikkiin muihin pankkeihin liittyviä tehtäviään täysimääräisesti viimeistään 1. tammikuuta 2014.

Komissio antoi 20. heinäkuuta 2011 ehdotukset direktiiviksi oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja asetukseksi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista (CRD IV -paketti)¹. Säädösten odotetaan tulevan voimaan 1. tammikuuta 2013, ja EKP:n odotetaan sen vuoksi pystyvän hoitamaan valvontatehtävänsä kyseisten säädösten nojalla. Jos näin ei kuitenkaan tapahdu, EKP voi erityisen siirtymäsäännöksen turvin hoitaa tehtävänsä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY (CRD III) perusteella.

Komissio julkaisee viimeistään 1. tammikuuta 2016 kertomuksen kokemuksista, joita on saatu yhteisen valvontamekanismin ja tässä asetuksessa säädettyjen menettelyjen toiminnasta.

5. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutusta unionin talousarvioon, sillä perussopimuksen mukaan EKP:n talousarvio ei ole osa unionin talousarviota.

¹ KOM(2011) 452 ja KOM(2011) 453, 20.7.2011.

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 6 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon²,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon³,

noudattaa tavallista lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Unioni on viime vuosikymmenten aikana edistynyt huomattavasti pankkipalvelujen sisämarkkinoiden luomisessa. Näin ollen useissa jäsenvaltiossa pankkiryhmittymillä, joiden pääkonttori on jossain toisessa jäsenvaltiossa, on huomattava markkinaosuus, ja luottolaitokset ovat hajauttaneet maantieteellisesti toimintaansa, erityisesti euroalueella.
- (2) Pankkipalvelujen sisämarkkinoiden säilyttäminen ja syventäminen on olennaisen tärkeää talouden elpymisen edistämiseksi unionissa. Tämä on kuitenkin yhä haastavampaa. On näyttöä siitä, että pankkimarkkinoiden yhdentyminen unionissa on pysähtymässä.
- (3) Samaan aikaan valvontaviranomaisten on kiristettävä valvontatoimiaan, jotta viime vuosien finanssikriisin opetukset voidaan ottaa huomioon ja voidaan valvoa hyvin monimutkaisia ja keskenään sidoksissa olevia markkinoita ja laitoksia.
- (4) Toimivalta valvoa yksittäisiä pankkeja unionissa on enimmäkseen säilynyt kansallisella tasolla. Tämä heikentää valvonnan tehoa ja valvontaviranomaisten kykyä päästä yhteisymmärrykseen pankkisektorin vakaudesta unionissa. Jotta säilytettäisiin

² EUVL C [...], [...], s. [...].

³ EUVL C [...], [...], s. [...].

markkinoiden yhdentymisestä kasvuun ja hyvinvointiin aiheutuvat positiiviset vaikutukset ja lisättäisiin niitä, valvontatehtävien yhdentämistä olisi lisättävä.

- (5) Luottolaitosten vakaus on usein edelleen läheisessä yhteydessä luottolaitoksen sijoittautumisjäsenvaltioon. Epäilyt julkisen velan kestävyyydestä, talouden kasvunäkymistä ja luottolaitosten elinkelpoisuudesta ovat luoneet negatiivisia markkinatrendejä, jotka vahvistavat toisiaan. Tämä voi vaarantaa joidenkin luottolaitosten elinkelpoisuuden ja rahoitusjärjestelmän vakauden ja saattaa rasittaa tuntuvasti asianomaisten jäsenvaltioiden jo ennestään kireää julkisen talouden tilannetta. Tällainen ongelma aiheuttaa erityisiä riskejä euroalueella, jolla yhteinen raha kasvattaa todennäköisyyttä, että jonkin jäsenvaltion negatiivinen kehitys luo koko euroalueen talouskehitykseen ja vakauteen kohdistuvia riskejä.
- (6) Euroopan pankkiviranomainen (EPV) perustettiin Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010⁴ vuonna 2011, ja Euroopan finanssivalvojien järjestelmä perustettiin kyseisen asetuksen 2 artiklalla, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun asetuksen (EU) N:o 1094/2010⁵ 2 artiklalla ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun asetuksen (EU) N:o 1095/2010⁶ 2 artiklalla. Näillä kaikilla on tuntuvasti parannettu pankkivalvontaviranomaisten välistä yhteistyötä unionissa. EPV edistää huomattavasti unionissa tarjottavien rahoituspalvelujen yhteisen sääntökirjan luomista, ja se on ollut ratkaisevan tärkeässä asemassa toteutettaessa johdonmukaisella tavalla keskeisten unionin luottolaitosten pääomittamista, josta Eurooppa-neuvosto sopi lokakuussa 2011.
- (7) Euroopan parlamentti on eri tilanteissa kehottanut perustamaan eurooppalaisen elimen, joka vastaisi suoraan joistakin finanssilaitosten valvontaan liittyvistä tehtävistä. Näin se on tehnyt komission tiedonannosta ”Rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttamisesta: toimintasuunnitelma” 13 päivänä huhtikuuta 2000 antamassaan päätöslauselmassa⁷ ja toiminnan vakauden valvontaa koskevista säännöistä Euroopan unionissa 21 päivänä marraskuuta 2002 antamassaan päätöslauselmassa⁸.
- (8) Eurooppa-neuvoston 29 päivänä kesäkuuta 2012 antamissa päätelmissä kehoitettiin Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaa kehittämään etenemissuunnitelma todellisen talous- ja rahaliiton aikaansaamiseksi. Samana päivänä euroalueen valtion- ja hallitusten päämiesten huippukokouksessa todettiin, että kun euroalueen pankkeja varten on käytössä tehokas yhteinen valvontamekanismi, jossa EKP on mukana, voisi olla mahdollista, että Euroopan vakausmekanismi (EVM) tavanomaisen päätöksen nojalla pääomittaisi pankkeja suoraan ja että tässä noudatettaisiin asianmukaista ehdollisuutta, mukaan lukien valtioneuvostojen noudattaminen.
- (9) Sen vuoksi olisi perustettava Euroopan pankkiunioni, jonka tukena olisi koko sisämarkkinoita koskeva rahoituspalvelujen aito yhteinen sääntökirja ja joka koostuisi

⁴ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁵ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 37.

⁶ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.

⁷ EYVL C 40, 7.2.2001, s. 453.

⁸ EUVL C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

yhteisestä valvontamekanismista, yhteisestä talletussuojajärjestelmästä ja kriisinratkaisujärjestelmästä. Kun otetaan huomioon yhteistä rahaa käyttävien jäsenvaltioiden väliset läheiset yhteydet ja vuorovaikutukset, pankkiunionin olisi katettava vähintään kaikki euroalueen jäsenvaltiot. Sisämarkkinoiden säilyttämiseksi ja syventämiseksi pankkiunionin olisi oltava avoin kaikkien muiden jäsenvaltioiden osallistumiselle siinä määrin kuin tämä on institutionaalisesti mahdollista.

- (10) Yhteisellä valvontamekanismilla olisi ensimmäisenä askelena kohti pankkiunionia varmistettava, että luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskeva unionin politiikka pannaan täytäntöön yhdenmukaisella ja tehokkaalla tavalla, että rahoituspalvelujen yhteistä sääntökirjaa sovelletaan tasapuolisesti kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden luottolaitoksiin ja että kyseisiä luottolaitoksia valvotaan parhaalla mahdollisella tavalla vakavaraisuuteen liittymättömien muiden näkökohtien estämättä. Yhteinen valvontamekanismi on perusta otettaessa seuraavia askeleita kohti pankkiunionia. Tämä kuvastaa sitä periaatetta, että ensin tarvitaan yhteistä valvontaa, jotta pienennettäisiin todennäköisyyttä, jolla kriisitilanteessa joudutaan turvautumaan yhteisiin väliintulomekanismeihin.
- (11) EKP:llä on euroalueen keskuspankkina laaja kokemus makrotalouden ja rahoitusalan vakauteen liittyvissä asioissa, joten sillä on hyvät edellytykset harjoittaa valvontatoimia keskittyen Euroopan rahoitusjärjestelmän vakauden suojaamiseen. Useissa jäsenvaltioissa keskuspankit vastaavatkin jo pankkivalvonnasta. EKP:lle olisi sen vuoksi annettava erityistehtäviä, jotka koskevat luottolaitosten valvontaan euroalueella liittyvää politiikkaa.
- (12) EKP:lle olisi annettava ne erityiset valvontatehtävät, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä, jotta varmistettaisiin luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvän unionin politiikan yhdenmukainen ja tehokas täytäntöönpano, kun taas muut tehtävät olisi jätettävä kansallisten viranomaisten vastuulle. EKP:n tehtäviin olisi sisällyttävä toimenpiteitä, joilla pyritään makrotason vakauteen.
- (13) Suurten pankkien toiminnan turvallisuus ja vakaus ovat olennaisen tärkeitä, jotta varmistettaisiin rahoitusjärjestelmän vakaus. Viimeaikainen kokemus on kuitenkin osoittanut, että pienemmät pankit voivat myös uhata rahoitusvakautta. Sen vuoksi EKP:n olisi pystyttävä valvomaan kaikkia osallistuvien jäsenvaltioiden pankkeja.
- (14) Ennakkoluvan saaminen luottolaitoksen toiminnan aloittamiseksi on keskeinen vakavaraisuuden valvontateknikka, jolla varmistetaan, että näitä toimintoja harjoittavat ainoastaan sellaiset toimijat, joilla on vakaa taloudellinen perusta, organisaatio, joka pystyy selviämään talletusten vastaanottoon ja luotonantoon liittyvistä erityisistä riskeistä, ja näiden tehtävien hoitamiseen sopivat johtajat. EKP:n tehtävänä olisi sen vuoksi oltava luottolaitosten toimilupien myöntäminen, ja sen vastuulla olisi myös oltava toimilupien peruuttaminen.
- (15) Unionin säädöksissä luottolaitosten toimilupien myöntämiselle ja peruuttamiselle vahvistettujen edellytysten lisäksi jäsenvaltiot voivat nykyisin säätää toimilupia ja niiden peruuttamista koskevista lisäedellytyksistä. EKP:n olisi sen vuoksi myönnettävä ja – jos kansallista lainsäädäntöä ei noudateta – peruutettava luottolaitosten toimiluvat asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisen ehdotuksesta, sillä kyseinen viranomainen arvioi, täyttyvätkö kansallisen lainsäädännön asianomaiset edellytykset.

- (16) Mahdollisen uuden omistajan soveltuvuus on välttämätöntä arvioida ennen kuin luottolaitoksesta ostetaan huomattava osuus, jotta varmistetaan, että luottolaitoksen omistajat ovat edelleen soveltuvia ja taloudellisesti vakaita. EKP:llä unionin toimielimenä on hyvät edellytykset tehdä tällainen arviointi niin, ettei sisämarkkinoille aseteta aiheettomia rajoituksia. EKP:n tehtävänä olisi oltava luottolaitoksista olevien merkittävien omistusosuuksien hankinnan ja luovutuksen arvioiminen.
- (17) Ennakkoedellytyksenä luottolaitosten moitteettomalle vakavaraisuudelle on se, että noudatetaan unionin sääntöjä, joilla luottolaitoksia vaaditaan ylläpitämään tiettyä, luottolaitostoimintaan liittyviltä riskeiltä suojaavaa pääomatasoa, rajoittamaan yksittäisiin vastapuoliin liittyvien vastuidensa kokoa, julkistamaan tiedot taloudellisesta tilanteestaan, ylläpitämään riittävästi likvidejä varoja, jotta ne selviävät markkinastressitilanteista, ja rajoittamaan velkaantuneisuutta. EKP:n tehtävänä olisi oltava varmistaa kyseisten sääntöjen noudattaminen sekä vahvistaa korkeammat vakavaraisuusvaatimukset ja soveltaa luottolaitoksiin lisätoimenpiteitä unionin sääöksissä erityisesti vahvistetuissa tapauksissa.
- (18) Täydentävät pääomapuskurit, mukaan lukien yleinen pääomapuskuri ja vastasyklinen pääomapuskuri, joilla varmistetaan, että luottolaitokset keräävät talouskasvun aikaan riittävän pääomapohjan, jolla pystytään kattamaan tappiot taloudellisesti kireinä aikoina, ovat keskeisiä vakavaraisuuden valvontavälineitä, joilla varmistetaan riittävä tappionsietokyky. EKP:n tehtävänä olisi oltava tällaisten puskureiden määrääminen ja sen varmistaminen, että luottolaitokset noudattavat niitä.
- (19) Luottolaitoksen toiminnan turvallisuus ja vakaus riippuvat myös riittävästä sisäisestä pääomasta – ottaen huomioon riskit, joille luottolaitos saattaa altistua –, tarkoituksenmukaisista sisäisen organisaation rakenteista ja hallinnointi- ja ohjausjärjestelmästä. EKP:n tehtävänä olisi sen vuoksi oltava soveltaa vaatimuksia, joilla varmistetaan, että luottolaitoksilla on vankat hallinnointijärjestelyt, -prosessit ja -mekanismit, mukaan lukien strategiat ja prosessit riittävän sisäisen pääoman arvioimiseksi ja säilyttämiseksi. Jos puutteita ilmenee, EKP:n tehtävänä olisi oltava toteuttaa tarkoituksenmukaiset toimenpiteet, mukaan lukien erityiset täydentävät omia varoja koskevat vaatimukset, erityiset julkistamisvaatimukset ja erityiset likviditeettivaatimukset.
- (20) Luottolaitoksen toiminnan turvallisuuteen ja vakauteen kohdistuvia riskejä voi aiheutua sekä yksittäisten luottolaitosten että pankki- ja finanssiryhmittymien tasolla. Erityiset näitä riskejä vähentävät valvontajärjestelyt ovat tärkeitä luottolaitosten toiminnan turvallisuuden ja vakauden varmistamiseksi. Yksittäisten luottolaitosten valvonnan lisäksi EKP:n tehtäviin olisi kuuluttava valvonta konsolidoidulla tasolla, lisävalvonta, rahoitusalan holdingyhtiöiden valvonta ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden valvonta.
- (21) Jotta rahoitusvakaus säilyisi, laitoksen rahoituksellisen ja taloudellisen tilanteen heikkeneminen on korjattava ennen kuin laitos saavuttaa pisteen, jossa viranomaisilla ei ole muuta vaihtoehtoa kuin pankin purkaminen. EKP:n tehtävänä olisi oltava asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä määriteltyjen varhaisten toimien toteuttaminen. Sen olisi kuitenkin yhteensovitettava varhaiset toimensa asianomaisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa. Siihen asti, kun kriisinratkaisuvaltuudet annetaan jollekin eurooppalaiselle elimelle, EKP:n olisi lisäksi yhteensovitettava toimensa tarkoituksenmukaisella tavalla asianomaisten kansallisten viranomaisten kanssa sen

varmistamiseksi, että kunkin vastuualueista kriisitilanteissa vallitsee yhteisymmärrys, erityisesti jos kyseessä ovat rajojen yli toimivat kriisinhallintaryhmät ja tätä varten perustetut tulevat kriisinvastaväylätyöryhmät.

- (22) Niiden valvontatehtävien, joita ei anneta EKP:lle, olisi säilyttävä kansallisilla viranomaisilla. Kyseisiin tehtäviin olisi sisällyttävä seuraavat: sijoittautumisoikeuteen ja palvelujen vapaaseen tarjoamiseen liittyvien ilmoitusten vastaanottaminen luottolaitoksilta, niiden elinten valvonta, jotka eivät ole unionin lainsäädännössä esitetyn määritelmän mukaisia luottolaitoksia mutta joita valvotaan luottolaitoksina kansallisen lainsäädännön nojalla, niiden kolmansien maiden luottolaitosten valvonta, jotka perustavat sivuliikkeen unioniin tai tarjoavat palvelujaan yli rajojen unionissa, maksupalvelujen valvonta, luottolaitosten päivittäinen tarkastaminen, toimivaltaisten viranomaisten tehtävien hoitaminen suhteessa luottolaitoksiin rahoitusvälineiden markkinoiden osalta sekä rahoitusjärjestelmän käytön estäminen rahanpesutarkoituksiin ja terrorismin rahoitukseen.
- (23) EKP:n olisi sille annettujen tehtävien hoidossa pyrittävä varmistamaan luottolaitosten toiminnan turvallisuus ja vakaus, rahoitusjärjestelmän vakaus unionissa ja sisämarkkinoiden yhtenäisyys ja eheys, minkä turvin varmistettaisiin myös tallettajien suojaaminen ja parannettaisiin sisämarkkinoiden toimintaa, kuten rahoituspalveluja unionissa koskeva yhteinen sääntökirja edellyttäen.
- (24) Sen, että valvontatehtäviä annetaan EKP:lle joidenkin jäsenvaltioiden osalta, olisi oltava linjassa vuonna 2010 perustetun Euroopan finanssivalvojen järjestelmän ja sen perustavoitteen – luodaan yhteinen sääntökirja ja lähennetään valvontakäytäntöjä koko unionissa – kanssa. Pankkivalvontaviranomaisten ja vakuutus- ja arvopaperimarkkinoiden valvontaviranomaisten välinen yhteistyö on tärkeää, jotta voidaan käsitellä yhteistä etua koskevia kysymyksiä ja varmistaa sellaisten luottolaitosten asianmukainen valvonta, jotka toimivat myös vakuutus- ja arvopaperialoilla. EKP:n olisi sen vuoksi tehtävä tiivistä yhteistyötä EPV:n, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa Euroopan finanssivalvojen järjestelmän puitteissa.
- (25) Jotta varmistettaisiin EKP:lle annettujen valvontatehtävien ja EPV:n päätöksenteon johdonmukaisuus, EKP:n olisi yhteensovittettava osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten edustajien yhteinen kanta toimivaltaansa kuuluvissa kysymyksissä.
- (26) EKP:n olisi hoidettava tehtävänsä soveltaen ja noudattaen unionin lainsäädännön sääntöjä, mukaan lukien unionin koko primaari- ja sekundaarilainsäädäntö, komission valtioneuvostojen alalla antamat päätökset, kilpailusäännöt ja sulautumien valvonta sekä kaikkiin jäsenvaltioihin sovellettava yhteinen sääntökirja. EPV:lle on annettu tehtäväksi laatia teknisten standardien luonnokset sekä ohjeet ja suositukset, joilla varmistetaan valvontakäytäntöjen lähentyminen ja valvontatulosten keskinäinen johdonmukaisuus unionissa. EKP:n ei tulisi ottaa näitä tehtäviä hoitaakseen EPV:ltä, ja sen olisi sen vuoksi harjoitettava toimivaltaansa hyväksyä asetuksia SEUT-sopimuksen 132 artiklan mukaisesti ainoastaan silloin, kun Euroopan komission EPV:n esittämien luonnosten perusteella hyväksymissä unionin säädöksissä tai EPV:n laatimissa ohjeissa ja suosituksissa ei käsitellä tiettyjä näkökohtia, jotka ovat tarpeen EKP:n tehtävien asianmukaiseksi hoitamiseksi, tai ei käsitellä niitä riittävän yksityiskohtaisesti.

- (27) Sen varmistamiseksi, että luottolaitokset, rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt soveltavat valvontasääntöjä ja -päätöksiä, olisi säädettävä tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista rikkomistapauksia varten. SEUT-sopimuksen 132 artiklan 3 kohdan ja Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2532/98⁹ mukaisesti EKP:llä on oikeus määrätä sakkoja tai uhkasakkoja yrityksille, jotka eivät noudata sen asetuksissa ja päätöksissä vahvistettuja velvollisuuksia. Jotta EKP lisäksi voisi tehokkaasti hoitaa tehtävänsä, jotka liittyvät suoraan sovellettavassa unionin lainsäädännössä vahvistettujen valvontasääntöjen täytäntöönpanoon, EKP:lle olisi annettava valtuudet määrätä luottolaitoksille, rahoitusalan holdingyhtiöille ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöille rahoituksellisia seuraamuksista, jos kyseisiä sääntöjä rikotaan. Kansallisten viranomaisten olisi edelleen pystyttävä määräämään seuraamuksia, jos ei noudateta velvollisuuksia, jotka johtuvat unionin direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä saattavista kansallisista laeista. Jos EKP katsoo tehtäviensä hoidon kannalta tarkoituksenmukaiseksi, että tällaisista rikkomisista määrätään seuraamus, sen olisi pystyttävä saattamaan asia tätä varten kansallisten viranomaisten käsiteltäväksi.
- (28) Kansallisilla valvontaviranomaisilla on tärkeää ja pitkäaikaista asiantuntemusta luottolaitosten valvonnasta alueellaan sekä luottolaitosten taloudellisista, organisatorisista ja kulttuurisista erityispiirteistä. Niillä on paljon asialleen omistautunutta ja hyvin pätevää henkilöstöä näitä tarkoituksia varten. Jotta varmistettaisiin eurooppalaisen valvonnan korkea laatu, kansallisten viranomaisten olisi avustettava EKP:tä sen valvontatehtävien hoitamiseen liittyvien säädösten valmistelussa ja täytäntöönpanossa. Tähän olisi erityisesti sisällyttävä pankin tilanteen jatkuva päivittäinen arviointi ja asiaan liittyvät paikalla tehtävät tarkastukset.
- (29) Valvottaessa rajojen yli toimivia pankkeja, jotka toimivat sekä euroalueella että sen ulkopuolella, EKP:n olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Toimivaltaisena viranomaisena EKP:hen sovellettaisiin asiaa koskevia velvoitteita tehdä yhteistyötä ja vaihtaa tietoja unionin lainsäädännön nojalla ja sen olisi osallistuttava täysimääräisesti valvontakollegioihin. Koska se, että valvontatehtäviä hoitaa eurooppalainen elin, tuo lisäksi selkeitä hyötyjä rahoitusvakauden ja markkinoiden kestävän yhdentymisen kannalta, jäsenvaltioilla, jotka eivät käytä yhteistä rahaa, olisi oltava mahdollisuus osallistua uuteen mekanismiin. Valvontatehtävien tehokkaan hoitamisen välttämättömänä ennakoedellytyksenä on kuitenkin, että valvontapäätökset pannaan täytäntöön kokonaisuudessaan ja viipymättä. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat osallistua uuteen mekanismiin, olisi sen vuoksi sitouduttava varmistamaan, että niiden kansalliset toimivaltaiset viranomaiset noudattavat kaikkia EKP:n luottolaitosten osalta edellyttämiä toimenpiteitä ja panevat ne täytäntöön. EKP:n olisi pystyttävä luomaan tiivis yhteistyö niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jotka eivät käytä yhteistä rahaa. Se olisi velvoitettava tällaiseen yhteistyöhön niissä tapauksissa, joissa tässä asetuksessa vahvistetut edellytykset täyttyvät. Edellytysten, joilla tiiviiseen yhteistyöhön ryhtyneiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten edustajat osallistuvat valvontaelimen toimintaan, olisi mahdollistettava kyseisten edustajien mahdollisimman suuri osallistuminen ottaen huomioon EKP:n ja EKP:n perussäännöstä johtuvat rajoitukset erityisesti EKP:n päätöksentekomenettelyn eheyden osalta.

⁹ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 4.

- (30) Jotta EKP voi hoitaa tehtävänsä, sillä olisi oltava tarkoituksenmukaiset valvontavaltuudet. Luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskevassa unionin lainsäädännössä säädetään tietyistä valtuuksista, jotka annetaan jäsenvaltioiden näitä tarkoituksia varten nimeämille toimivaltaisille viranomaisille. Sikäli kuin nämä valtuudet kuuluvat EKP:lle annettujen valvontatehtävien piiriin, EKP:tä olisi osallistuvien jäsenvaltioiden osalta pidettävä toimivaltaisena viranomaisena ja sillä olisi oltava toimivaltaisille viranomaisille unionin lainsäädännöllä annetut valtuudet. Näihin sisältyvät kyseisillä säädöksillä kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille annetut valtuudet ja nimetyille viranomaisille annetut valtuudet.
- (31) Jotta EKP voisi hoitaa tehtävänsä tehokkaasti, sillä olisi oltava oikeus vaatia kaikki tarvittavat tiedot sekä suorittaa tutkimuksia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia. Näitä valtuuksia olisi sovellettava valvottaviin yhteisöihin, niiden toimintaan osallistuviin henkilöihin ja asianomaisiin kolmansiin osapuoliin, kolmansiin osapuoliin, joille nämä yhteisöt ovat ulkoistaneet operatiivisia toimintoja tai tehtäviä, sekä muihin henkilöihin, jotka muulla tavoin läheisesti ja merkittävästi liittyvät tai ovat yhteydessä kyseisten yhteisöjen toimintaan, mukaan lukien valvotun yhteisön henkilöstö, joka ei suoraan osallistu yhteisön toimintaan mutta jolla yhteisössä hoitamansa tehtävän vuoksi saattaa olla tärkeää tietoa tietyistä tapauksesta, ja yritykset, jotka ovat tarjonneet näille yhteisöille palveluja. EKP:n olisi pystyttävä vaatimaan tietoja pyynnön nojalla, jolloin pyynnön kohde ei ole velvollinen antamaan tietoja, mutta jos se antaa tiedot vapaaehtoisesti, tiedot eivät saisi olla virheellisiä tai harhaanjohtavia ja ne olisi annettava viipymättä. EKP:n olisi myös pystyttävä vaatimaan tietoja päätöksen nojalla.
- (32) Niitä tapauksia varten, joissa luottolaitokset käyttävät sijoittautumisoikeuttaan ja oikeuttaan tarjota palveluja toisessa jäsenvaltiossa tai joissa useita ryhmittymään kuuluvia yhteisöjä on sijoittautunut eri jäsenvaltioihin, unionin lainsäädännössä säädetään erityisistä menettelyistä ja toimivallan jaosta asianomaisten jäsenvaltioiden kesken. Sikäli kuin EKP ottaa hoitaakseen tietyt valvontatehtävät kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden osalta, kyseisiä menettelyjä ja toimivallan jakoa ei tulisi soveltaa sijoittautumisvapauteen eikä vapauteen tarjota palveluja toisessa osallistuvassa jäsenvaltiossa.
- (33) Päätöksentekomenettelyissään EKP:n olisi noudatettava menettelyjen asianmukaisuutta ja avoimuutta koskevia unionin sääntöjä ja yleisiä periaatteita. Niillä, joille EKP:n päätökset osoitetaan, olisi oltava täysi oikeus tulla kuulluiksi.
- (34) Valvontatehtävien antaminen EKP:lle tuo sille merkittävän vastuun turvata rahoitusvakaus unionissa ja käyttää valvontavaltuuksiaan kaikkein tehokkaimmalla ja parhaiten suhteutetulla tavalla. EKP:n olisi sen vuoksi oltava näiden tehtävien hoitamisesta vastuussa Euroopan parlamentille, ministerineuvostolle ja euroryhmälle, jotka ovat demokraattisesti oikeutettuja, eurooppalaisia ja jäsenvaltioita edustavia instituutioita. Tähän olisi sisällyttävä säännöllinen kertomusten antaminen ja kysymyksiin vastaaminen. Jos kansalliset valvontaviranomaiset toteuttavat toimia tämän asetuksen nojalla, olisi sovellettava kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä vastuuvollisuusjärjestelyjä.
- (35) EKP vastaa rahapoliittisten tehtävien hoitamisesta hintavakauden säilyttämiseksi SEUT-sopimuksen 127 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Valvontatehtävien tavoitteena on suojella luottolaitosten toiminnan turvallisuutta ja vakautta sekä

rahoitusjärjestelmän vakautta. Jotta vältettäisiin eturistiriidat ja varmistettaisiin, että kutakin toimintoa hoidetaan sovellettavien tavoitteiden mukaisesti, EKP:n olisi varmistettava, että toiminnot hoidetaan täysin erillään toisistaan.

- (36) EKP:hen olisi eritoten perustettava valvontaelin, joka vastaa valvonta-asioita koskevien päätösten valmistelusta ja joka kuvastaa kansallisten valvontaviranomaisten erityistä asiantuntemusta. Valvontaelimen johdossa olisi oltava puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja, jotka EKP:n neuvosto valitsee, ja valvontaelimessä olisi tämän lisäksi oltava EKP:n ja kansallisten viranomaisten edustajia. Jotta mahdollistettaisiin asianmukainen rotaatio ja varmistettaisiin samalla, että puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja ovat täysin riippumattomia, heidän toimikautensa ei saisi ylittää viittä vuotta eikä sen tulisi olla uusittavissa. Jotta varmistettaisiin täydellinen yhteensovittaminen EPV:n toimintojen ja unionin vakavaraisuuspolitiikan kanssa, EPV:n ja Euroopan komission olisi toimittava valvontaelimessä tarkkailijoina. EKP:lle annettujen valvontatehtävien hoitaminen edellyttää useiden teknisesti monimutkaisten säädösten ja päätösten, mukaan lukien yksittäisiä luottolaitoksia koskevien päätösten, antamista. Jotta mainitut tehtävät voitaisiin hoitaa tehokkaasti noudattaen periaatetta, jonka mukaan kyseiset tehtävät on eriytettävä rahapolitiikkaan liittyvistä tehtävistä, EKP:n neuvoston olisi voitava delegoida valvontaelimelle tiettyjä selkeästi määriteltyjä valvontatehtäviä ja niihin liittyviä päätöksiä valvonnassaan ja vastuullaan sekä pystyttävä antamaan valvontaelimelle ohjeita ja neuvoja. Valvontaelintä voi avustaa ohjauskomitea, jonka kokoonpano on rajoitetumpi.
- (37) Valvontaelimeen ja valvontatehtäviä hoitavaan EKP:n henkilöstöön olisi sovellettava tarkoituksenmukaisia salassapitovaatimuksia. Samoja vaatimuksia olisi sovellettava tietojenvaihtoon sellaisen EKP:n henkilöstön kanssa, joka ei ole mukana valvontatoiminnoissa. Tämän ei tulisi estää EKP:tä vaihtamasta tietoja asiaan liittyvässä unionin lainsäädännössä vahvistetuin rajoituksin ja edellytyksin, myös Euroopan komission kanssa sen SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisten tehtävien hoitamiseksi sekä talous- ja finanssipolitiikan parannettua valvontaa koskevan unionin lainsäädännön nojalla.
- (38) Jotta EKP pystyisi hoitamaan valvontatehtävänsä tehokkaasti, sen olisi hoidettava sille annetut valvontatehtävät täysin itsenäisesti, erityisesti oltava riippumaton epäasiallisesta poliittisesta vaikutuksesta ja toimialan väliintulopyrkimyksistä, jotka vaikuttaisivat sen toiminnalliseen riippumattomuuteen.
- (39) Jotta EKP voi hoitaa valvontatehtävänsä tehokkaasti, sillä olisi oltava riittävät resurssit. Nämä resurssit olisi saatava tavalla, jolla varmistetaan EKP:n riippumattomuus kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja markkinatoimijoiden epäasiallisesta vaikutuksesta sekä rahapolitiikan ja valvontatehtävien pitäminen erillään toisistaan. Valvontakustannukset olisi ensisijaisesti perittävä valvottavilta yhteisöiltä. EKP:n harjoittamien valvontatehtävien hoito olisi sen vuoksi ainakin osittain rahoitettava luottolaitoksilta perityillä maksuilla. Kun otetaan huomioon, että huomattavia valvontatehtäviä siirretään kansallisilta viranomaisilta EKP:lle, odotetaan, että kansallisella tasolla mahdollisesti perittäviä valvontamaksuja voidaan alentaa tarpeellisessa määrin.
- (40) Hyvin motivoitunut, hyvin koulutettu ja puolueeton henkilöstö on välttämätön tehokkaan valvonnan kannalta. Jotta luotaisiin aidosti yhdenmukainen valvontamekanismi, olisi säädettävä henkilöstön tarkoituksenmukaisesta vaihdosta ja siirrosta kansallisten

valvontaviranomaisten ja EKP:n kanssa ja keskuudessa. Kun se on tarpeen eturistiriitojen välttämiseksi, eritoten suurten pankkien valvonnassa, EKP:n tulisi pystyä pyytämään, että kansallisiin valvontaryhmiin sisällytetään myös henkilöstöä muiden osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisista viranomaisista.

- (41) EKP:n olisi pankkipalvelujen kansainvälistyessä ja kansainvälisten standardien merkityksen lisääntyessä noudatettava kansainvälisiä standardeja tehtäviensä hoidossa sekä käytävä unionin ulkopuolisten valvontaviranomaisten kanssa vuoropuhelua ja tehtävä niiden kanssa tiivistä yhteistyötä niin, ettei kuitenkaan aiheudu päällekkäisyyttä EPV:n kansainvälisen roolin kanssa. Sille olisi annettavat valtuudet kehittää yhteyksiä kolmansien maiden valvontaviranomaisiin ja hallintoviranomaisiin sekä kansainvälisiin järjestöihin ja sopia niiden kanssa hallinnollisista järjestelyistä, kunhan huolehditaan koordinoinnista EPV:n kanssa ja kunnioitetaan samalla täydellisesti jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten tehtäviä ja kullekin kuuluvaa toimivaltaa.
- (42) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY¹⁰ sekä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001¹¹ sovelletaan täysimääräisesti tämän asetuksen mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn.
- (43) EKP:hen sovelletaan Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1073/1999¹². Lisäksi EKP on liittynyt Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission Euroopan petostentorjuntaviraston sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tekemään toimielinten väliseen sopimukseen.
- (44) Sen varmistamiseksi, että luottolaitoksia valvotaan parhaalla mahdollisella tavalla vakavaraisuuteen liittymättömien muiden näkökohtien estämättä ja että puututaan oikea-aikaisesti ja tehokkaasti pankkien ja jäsenvaltioiden huolena olevaan keskinäisesti vahvistavaan negatiiviseen markkinakehitykseen, EKP:n olisi ryhdyttävä hoitamaan erityisiä valvontatehtäviä mahdollisimman pian. Valvontatehtävien siirto kansallisilta valvontaviranomaisilta EKP:lle vaatii kuitenkin tietyn määrän valmisteluja. Sen vuoksi olisi säädettävä tarkoituksenmukaisesta vaiheittaisesta siirtymäkaudesta. EKP:n valvonnassa olevien pankkien määrää olisi lisättävä vaiheittain ottaen huomioon kyseisten pankkien valvonnan tärkeyden rahoitusvakauden varmistamisen kannalta. Ensimmäisessä vaiheessa EKP:n olisi voitava ottaa valvontaansa mitkä tahansa pankit, erityisesti ne pankit, jotka ovat saaneet tai pyytäneet julkista rahoitusapua. Toisessa vaiheessa valvonnan piiriin olisi otettava pankit, joilla on Euroopan laajuista systeemistä merkitystä. Tällainen merkitys kuvastuu niiden kokonaisvastuissa ja siinä, että ne harjoittavaa toimintaa useilla lainkäyttöalueilla. Kokonaisvastuut olisi laskettava ottaen huomioon menetelmät, jotka määritetään Baselin pankkivalvontakomitean Basel III -sopimuksessa velkaantuneisuusasteen laskemisesta ja rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen

¹⁰ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

¹¹ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

¹² EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

määritelmästä. Vaiheittainen siirtyminen olisi saatava päätökseen viimeistään vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

- (45) Luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksia ja finanssiryhmittymien lisävalvontaa koskeva nykyinen kehys muodostuu direktiiveistä, joissa annetaan jäsenvaltioille useita vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, kun ne määrittävät toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia. Siihen asti, kun annetaan uutta unionin lainsäädäntöä, jossa määritetään valtuudet, jotka toimivaltaisilla viranomaisilla on suoraan, viittaamatta jäsenvaltioilla oleviin vaihtoehtoihin tai harkintavaltaan, EKP ei voi antaa päätöksiä, joita sovellettaisiin suoraan luottolaitoksiin, rahoitusalan holdingyhtiöihin tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin. Kyseisellä siirtymäkaudella EKP:n olisi sen vuoksi hoidettava tehtävänsä ainoastaan ohjeistamalla kansallisia toimivaltaisia viranomaisia toimimaan.
- (46) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, erityisesti oikeus henkilötietojen suojaan, elinkeinovapaus sekä oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen, ja se on pantava täytäntöön mainittujen oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
- (47) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, jotka ovat tehokkaan ja toimivan kehysten perustaminen, jotta unionin toimielin voi hoitaa luottolaitoksia koskevia erityisiä valvontatehtäviä, ja sen varmistaminen, että yhteistä sääntökirjaa sovelletaan luottolaitoksiin johdonmukaisella tavalla, vaan ne voidaan pankkimarkkinoiden unionin laajuisen rakenteen ja pankkien kaatumisesta muihin jäsenvaltioihin kohdistuvien vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku

Kohde ja soveltamisala

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella EKP:lle annetaan luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevia erityistehtäviä, ja sen tavoitteena on suojella luottolaitosten toiminnan turvallisuutta ja vakautta sekä rahoitusjärjestelmän vakautta ottaen asianmukaisesti huomioon sisämarkkinoiden yhtenäisyyden ja eheyden.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- (1) 'osallistuvalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jonka rahayksikkö on euro;
- (2) 'kansallisella toimivaltaisella viranomaisella' kansallista toimivaltaista viranomaista, jonka osallistuva jäsenvaltio on nimennyt luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (uudelleenlaadittu) 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY¹³ sekä sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä (uudelleenlaadittu) 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/49/EY¹⁴ mukaisesti;
- (3) 'luottolaitoksilla' direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä luottolaitoksia;
- (4) 'rahoitusalan holdingyhtiöllä' direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 19 kohdassa määriteltyä rahoitusalan holdingyhtiötä;
- (5) 'rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY¹⁵ 2 artiklan 15 kohdassa määriteltyä rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;
- (6) 'finanssiryhmittymällä' direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 14 kohdassa määriteltyä finanssiryhmittymää.

II luku

Yhteistyö ja tehtävät

3 artikla

Yhteistyö

EKP tekee tiivistä yhteistyötä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 2 artiklalla perustettuun Euroopan finanssivalvojen järjestelmään kuuluvien Euroopan pankkiviranomaisen, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja Euroopan järjestelmäriskikomitean kanssa.

¹³ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

¹⁴ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 277.

¹⁵ EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1–27.

4 artikla

EKP:lle annetut tehtävät

1. EKP:llä on unionin lainsäädännön asiaa koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti yksinomainen toimivalta hoitaa vakavaraisuusvalvontatarkoituksissa seuraavat tehtävät kaikkien osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten osalta:
 - (a) luottolaitosten toimilupien myöntäminen ja peruuttaminen;
 - (b) luottolaitoksista olevien omistusosuuksien hankinnan ja luovutuksen arvioiminen;
 - (c) sen varmistaminen, että noudatetaan mahdollisia unionin säädöksiä, joilla luottolaitoksille asetetaan vakavaraisuusvaatimuksia omien varojen vaatimusten, suuriin riskikeskittymiin sovellettavien rajoitusten, likviditeetin, velkaantuneisuuden sekä näiden seikkojen raportoinnin ja julkistamisen aloilla;
 - (d) ainoastaan silloin, kun unionin säädöksissä niin erityisesti vahvistetaan, korkeampien vakavaraisuusvaatimusten asettaminen ja lisätoimenpiteiden soveltaminen luottolaitoksiin;
 - (e) sellaisten pääomapuskureiden vahvistaminen, jotka luottolaitoksilla on oltava c alakohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten lisäksi, mukaan lukien vastasyklisen puskureiden tasojen vahvistaminen ja muut mahdolliset toimenpiteet, joilla pyritään puuttumaan systeemiin tai makrovakauteen kohdistuviin riskeihin unionin säädöksissä erityisesti vahvistetuissa tapauksissa;
 - (f) sen edellyttäminen luottolaitoksilta, että niillä on käytössä vankat hallinnointijärjestelyt, -prosessit ja -mekanismit sekä tehokkaat prosessit sisäisen pääoman riittävyyden arvioimiseksi;
 - (g) sen määrittäminen, voidaanko luottolaitosten käyttöönottamilla järjestelyillä, strategioilla, prosesseilla ja mekanismeilla ja kyseisten laitosten hallussa olevilla omilla varoilla varmistaa laitosten riskien moitteeton hallinta ja kattaminen, ja luottolaitoksille kyseisen vakavaraisuuden kokonaisarvion perusteella asetettavien erityisten täydentäviä omia varoja koskevien vaatimusten, erityisten julkistamisvaatimusten, erityisten likviditeettivaatimusten ja muiden toimenpiteiden vahvistaminen unionin säädöksissä erityisesti vahvistetuissa tapauksissa;
 - (h) valvonnallisten stressitestien tekeminen luottolaitoksille vakavaraisuuden kokonaisarvion tukena;
 - (i) konsolidoidun valvonnan suorittaminen luottolaitosten emoyhtiöille, jotka ovat sijoittautuneet osallistuvaan jäsenvaltioon, mukaan lukien rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, ja osallistuminen konsolidoituun valvontaan, mukaan lukien valvontakollegioihin, kun kyseessä ovat emoyhtiöt, jotka eivät ole sijoittautuneet osallistuvaan jäsenvaltioon;
 - (j) osallistuminen finanssiryhmittymään kuuluvan luottolaitoksen lisävalvontaan ja koordinaattorina toimiminen, kun EKP nimetään finanssiryhmittymän

koordinaattoriksi asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettujen perusteiden mukaisesti;

- (k) varhaisiin toimiin liittyvien valvontatehtävien hoitaminen, jos luottolaitos ei täytä tai ei todennäköisesti täytä sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia, mukaan lukien elvytysuunnitelmat ja konsernin sisäistä rahoitustukea koskevat järjestelyt, koordinoiden tätä asianomaisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa;
 - (l) osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten edustajien yhteisen kannan yhteensovittaminen ja ilmaiseminen Euroopan pankkiviranomaisen hallintoneuvostossa ja johtokunnassa, kun kyseessä ovat EKP:lle tällä asetuksella annettuihin tehtäviin liittyvät kysymykset.
2. Kun kyseessä ovat osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneet luottolaitokset, jotka perustavat sivuliikkeen osallistuvaan jäsenvaltioon tai tarjoavat siellä palveluja yli rajojen, EKP hoitaa ne 1 kohdassa tarkoitetut tehtävät, joiden osalta osallistuvan jäsenvaltion kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ovat toimivaltaisia.
 3. Asiaa koskevia unionin lainsäädännön sääntöjä ja erityisesti lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä säädöksiä ja muita kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä säädöksiä soveltaen ja noudattaen EKP voi unionin lainsäädännön panemiseksi täytäntöön tai soveltamiseksi antaa asetuksia, suosituksia ja päätöksiä siinä määrin kuin se on tarpeen tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi.
 4. Tämä asetus ei rajoita osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuksia ja asiaa koskevia valtuuksia hoitaa valvontatehtäviä, joita ei tarkoiteta tässä asetuksessa.

5 artikla

Kansalliset viranomaiset

1. EKP hoitaa tehtävänsä EKP:stä ja kansallisista toimivaltaisista viranomaisista muodostuvan yhteisen valvontamekanismin puitteissa.
2. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on autettava EKP:tä sen pyynnöstä 4 artiklassa tarkoitettuihin tehtäviin liittyvien säädösten valmistelussa ja täytäntöönpanossa.
3. EKP järjestää käytännön menettelyt, joiden mukaisesti kansalliset valvontaviranomaiset panevat 2 kohdan EKP:n tehtävien hoidossa täytäntöön. Se määrittää selkeästi kehyksen ja edellytykset, joilla kansalliset toimivaltaiset viranomaiset hoitavat kyseiset tehtävät.
4. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava EKP:n antamia ohjeita.

Tiivis yhteistyö osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa

1. Tässä artiklassa vahvistetuissa rajoissa EKP hoitaa 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tehtävät, jotka liittyvät sellaisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin luottolaitoksiin, joiden rahayksikkö ei ole euro, jos EKP:n ja kyseisen jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen välille on luotu tiivis yhteistyö tämän artiklan mukaisesti.

Tätä varten EKP voi antaa suuntaviivoja tai esittää pyyntöjä osallistumattomien jäsenvaltioiden kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle.
2. EKP:n ja osallistumattoman jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen välille luodaan EKP:n päätöksellä tiivis yhteistyö, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - (a) asianomainen jäsenvaltio ilmoittaa muille jäsenvaltioille, komissiolle, EKP:lle ja EPV:lle toiveestaan ryhtyä harjoittamaan tiivistä yhteistyötä EKP:n kanssa 4 artiklassa tarkoitettujen tehtävien hoidossa kaikkien kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden luottolaitosten osalta;
 - (b) ilmoituksessa asianomainen jäsenvaltio sitoutuu
 - varmistamaan, että sen kansallinen toimivaltainen viranomainen noudattaa EKP:n antamia suuntaviivoja tai esittämiä pyyntöjä,
 - toimittamaan kaikki kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita luottolaitoksia koskevat tiedot, joita EKP saattaa pyytää suorittaakseen kyseisistä luottolaitoksista kattavan arvioinnin;
 - (c) asianomainen jäsenvaltio on hyväksynyt kansalliset säädökset, joilla varmistetaan, että sen kansallinen toimivaltainen viranomainen on velvoitettu toteuttamaan EKP:n luottolaitosten osalta 5 kohdan mukaisesti mahdollisesti edellyttämät toimenpiteet.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetussa päätöksessä määritetään EKP:n ja EKP:n perussäännön mukaisesti edellytykset, joilla tämän artiklan mukaiseen tiiviiseen yhteistyöhön ryhtyneiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten edustajat osallistuvat valvontaelimen toimintaan.
4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Päätöksen soveltaminen alkaa 14 päivän kuluttua tällaisesta julkaisemisesta.
5. Jos EKP katsoo, että asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi toteutettava luottolaitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön osalta 1 kohdassa tarkoitettuihin tehtäviin liittyvä toimenpide, se esittää asiasta pyynnön kyseiselle viranomaiselle ja tarkentaa toimenpiteelle määräajan. Määräajan on oltava vähintään 48 tuntia, jollei aikaisempi toteutus ole välttämätöntä, jottei aiheutuisi peruuttamatonta haittaa. Asianomaisen jäsenvaltion

toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun velvoitteen mukaisesti.

6. Jos asianomainen jäsenvaltio ei enää täytä 2 kohdan a–c alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä tai jos sen toimivaltainen viranomainen ei toimi 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun velvoitteen mukaisesti, EKP voi päättää lopettaa kyseisen jäsenvaltion kanssa tehtävän tiiviin yhteistyön.

Päätöksestä ilmoitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle, ja se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Päätöksessä on mainittava, mistä päivästä sitä sovelletaan ottaen asianmukaisesti huomioon valvonnan tehokkuus ja luottolaitosten oikeutetut edut.

7 artikla

Kansainväliset suhteet

EKP voi tällä asetuksella sille annettujen tehtävien osalta kehittää yhteyksiä ja tehdä hallinnollisia järjestelyjä valvontaviranomaisten, kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden hallintojen kanssa, kunhan huolehditaan asianmukaisesta koordinoinnista EPV:n kanssa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden ja unionin muiden toimielinten asianomaista toimivaltaa. Näistä järjestelyistä ei seuraa oikeudellisia velvoitteita unionille ja sen jäsenvaltioille.

III luku

Valvonta- ja tutkintavaltuudet

8 artikla

Valvonta- ja tutkintavaltuudet

1. Edellä 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa EKP:lle annettujen tehtävien hoitamiseksi EKP:tä pidetään asiaa koskevien unionin säädösten mukaisena toimivaltaisena viranomaisena osallistuvissa jäsenvaltioissa, ja sillä on kyseisille toimivaltaisille viranomaisille mainittujen säädösten nojalla kuuluvat valtuudet ja velvollisuudet.

Edellä 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi EKP:tä pidetään asiaa koskevien unionin säädösten mukaisena nimettynä viranomaisena, ja sillä on kyseisille nimetyille viranomaisille mainittujen säädösten nojalla kuuluvat valtuudet ja velvollisuudet.

2. EKP:llä on 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa sille annettujen tehtävien hoitamiseksi 1 jaksossa säädetty tutkintavaltuudet.

1 JAKSO

TUTKINTAVALTUUDET

9 artikla

Tietopyynnöt

1. EKP voi vaatia pyynnön tai päätöksen nojalla seuraavia oikeushenkilöitä ja luonnollisia henkilöitä toimittamaan kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi, mukaan lukien tiedot, jotka toimitetaan säännöllisin väliajoin ja määritellyissä muodoissa valvontatarkoituksissa tai niihin liittyvissä tilastointitarkoituksissa:
 - (a) luottolaitokset;
 - (b) rahoitusalan holdingyhtiöt;
 - (c) rahoitusalan sekaholdingyhtiöt;
 - (d) monialan holdingyhtiöt;
 - (e) edellä a–d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen toiminnassa mukana olevat henkilöt ja asianomaiset kolmannet osapuolet;
 - (f) kolmannet osapuolet, joille a–d alakohdassa tarkoitettut yhteisöt ovat ulkoistaneet operatiivisia toimintoja tai tehtäviä;
 - (g) muut henkilöt, jotka muulla tavoin läheisesti ja merkittävästi liittyvät tai ovat yhteydessä a–d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen toimintaan;
 - (h) kansalliset toimivaltaiset viranomaiset.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on toimitettava pyydetty tiedot.

10 artikla

Yleiset tutkimukset

1. EKP voi tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi suorittaa kaikki tarpeelliset 9 artiklan 1 kohdan a–g alakohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskevat tutkimukset. Tätä varten EKP:llä on oikeus
 - (a) vaatia asiakirjojen toimittamista;

- (b) tutkia 9 artiklan 1 kohdan a–g alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden kirjanpitoaineisto sekä ottaa jäljennöksiä ja otteita tällaisesta kirjanpitoaineistosta;
 - (c) saada kirjalliset tai suulliset selvitykset 9 artiklan 1 kohdan a–g alakohdassa tarkoitetuilta henkilöiltä tai niiden edustajilta tai henkilöstöltä;
 - (d) haastatella ketä tahansa muuta haastatteluun suostuvaa luonnollista tai oikeushenkilöä tutkimuksen kohteeseen liittyvien tietojen keräämiseksi.
2. Edellä 9 artiklan 1 kohdan a–g alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden on suostuttava EKP:n päätöksellä käynnistettyihin tutkimuksiin.

Jos jokin henkilö estää tutkimuksen suorittamisen, osallistuvan jäsenvaltion, jossa asianomaiset tilat sijaitsevat, on annettava tarpeellinen apu, mukaan lukien EKP:n pääsy 9 artiklan 1 kohdan a–g alakohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden liiketiloihin, jotta edellä mainittuja oikeuksia voidaan käyttää.

11 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. EKP voi tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi suorittaa 9 artiklan 1 kohdan a–g alakohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden liiketiloissa kaikki tarpeelliset paikalla tehtävät tarkastukset 12 artiklan mukaisesti. Jos tarkastusten moitteeton ja tehokas suorittaminen sitä edellyttää, EKP voi suorittaa paikalla tehtävän tarkastuksen ilman ennakoilmoitusta.
2. EKP:n virkamiehillä ja muilla henkilöillä, jotka EKP on valtuuttanut suorittamaan paikalla tehtävän tarkastuksen, on valtuudet päästä tutkimuksen kohteena olevien oikeushenkilöiden liiketiloihin ja maa-alueille EKP:n antaman tutkintapäätöksen mukaisesti, ja heillä on kaikki 10 artiklan 1 kohdassa säädetyt valtuudet. Heillä on myös valtuudet sinetöidä kaikki liiketilat ja kirjanpitoaineisto siksi ajaksi ja siltä osin, kuin on tarpeen tarkastuksen suorittamiseksi.
3. Edellä 9 artiklan 1 kohdan a–g alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden on suostuttava EKP:n päätöksellä määrättyihin paikalla tehtäviin tarkastuksiin.
4. Toimivaltaisen viranomaisen virkamiesten ja kyseisen toimivaltaisen viranomaisen valtuuttamien tai nimeämien henkilöiden on siinä jäsenvaltiossa, jossa tarkastus on määrää suorittaa, EKP:n pyynnöstä aktiivisesti avustettava EKP:n virkamiehiä ja muita EKP:n valtuuttamia henkilöitä. Tätä varten heillä on 2 kohdassa säädetyt valtuudet. Osallistuvan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen virkamiehet voivat myös pyynnöstä olla mukana paikalla tehtävissä tarkastuksissa.
5. Jos EKP:n virkamiehet ja muut mukana olevat henkilöt, jotka EKP on valtuuttanut, toteavat, että henkilö vastustaa tämän artiklan nojalla määrättyä tarkastusta, osallistuvan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on annettava heille tarvittavaa apua.

12 artikla

Oikeusviranomaisen lupa

1. Jos 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu paikalla tehtävä tarkastus tai 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu virka-apu edellyttää kansallisten sääntöjen mukaan oikeusviranomaisen lupaa, tällaista lupaa on haettava.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua lupaa haettaessa kansallisen oikeusviranomaisen on tarkastettava, että EKP:n päätös on pätevä ja että suunnitellut pakkotoimenpiteet eivät ole tarkastuksen kohteeseen nähden mielivaltaisia eivätkä liiallisia. Tarkastaessaan pakkotoimenpiteiden oikeasuhteisuutta kansallinen oikeusviranomainen voi pyytää EKP:ltä yksityiskohtaisia selvityksiä erityisesti perusteista, joilla EKP epäilee asiaa koskevien unionin säädösten rikkomista, sekä epäillyn rikkomisen vakavuudesta ja pakkotoimenpiteiden kohteena olevan henkilön osallisuuden luonteesta. Kansallinen oikeusviranomainen ei voi kuitenkaan tarkastella uudelleen tarkastuksen tarpeellisuutta eikä vaatia, että sille toimitetaan EKP:n asiakirja-aineistossa olevia tietoja. EKP:n päätöksen laillisuutta valvoo ainoastaan Euroopan unionin tuomioistuin.

2 JAKSO

ERITYISET VALVONTAVALTUUDET

13 artikla

Toimiluvan myöntäminen

1. Hakemus osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuvan luottolaitoksen toiminnan aloittamiseksi on esitettävä sen jäsenvaltion kansallisille toimivaltaisille viranomaisille, johon luottolaitos aikoo sijoittautua, asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön vaatimusten mukaisesti.

Jos luottolaitos täyttää kaikki kyseisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä säädetty toimiluvan myöntämisedellytykset, kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätös, jossa se ehdottaa EKP:lle, että toimilupa myönnettäisiin. Päätöksestä on ilmoitettava EKP:lle ja asianomaiselle luottolaitokselle.

Kun EKP vastaanottaa kansallisilta toimivaltaisilta viranomaisilta toisessa alakohdassa tarkoitetun ehdotuksen, se myöntää toimiluvan, jos unionin lainsäädännössä säädetty edellytykset täyttyvät. Päätöksestä on ilmoitettava asianomaiselle luottolaitokselle.

2. EKP voi peruuttaa toimiluvan unionin säädöksissä vahvistetuissa tapauksissa omasta aloitteestaan tai luottolaitoksen sijoittautumisjäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen ehdotuksesta.

Jos toimiluvan myöntämistä 1 kohdan mukaisesti ehdottanut kansallinen toimivaltainen viranomainen katsoo, että toimilupa on peruutettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti, sen on tehtävä tästä ehdotus EKP:lle. Tuolloin EKP voi peruuttaa toimiluvan.

14 artikla

Vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten valtuudet sekä yhteistyö konsolidoidussa valvonnassa

1. Osallistuvien jäsenvaltioiden välillä sovelletaan unionin säädöksissä vahvistettuja menettelyjä, jotka koskevat luottolaitoksia, jotka haluavat perustaa sivuliikkeen toisen jäsenvaltion alueelle tai harjoittaa palvelujen tarjoamisen vapautta toimimalla toisen jäsenvaltion alueella, ja kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion asiaan liittyviä toimivaltuuksia ainoastaan niiden tehtävien osalta, joita ei ole annettu EKP:lle tämän asetuksen 4 artiklalla.
2. Unionin säädöksissä vahvistettuja säännöksiä, jotka koskevat eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä konsolidoidussa valvonnassa, ei sovelleta sikäli kuin asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset ovat osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia.

15 artikla

Seuraamukset

1. Jos luottolaitokset, rahoitusalan holdingyhtiöt tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöt tahallaan tai tuottamuksesta rikkovat unionin suoraan sovellettavien säädösten mukaista vaatimusta, jonka osalta toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä unionin lainsäädännön nojalla hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia, EKP voi tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi määrätä hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia, jotka ovat enintään kaksi kertaa niin suuret kuin rikkomisella saadut voitot tai vältetyt tappiot, jos ne voidaan määrittää, tai enintään 10 prosenttia kyseisen oikeushenkilön vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta edellisellä tilikautena.
2. Jos oikeushenkilö on emoyrityksen tytäryritys, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu asianomainen vuotuinen kokonaisliikevaihto on perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisliikevaihto edellisellä tilikautena.
3. Määrättyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Päättyessään, onko seuraamus määrättävä, ja myös asianmukaista seuraamusta määriteltessään EKP ottaa huomioon kaikki unionin lainsäädännössä vahvistetut asiaan liittyvät olosuhteet.
4. EKP soveltaa tätä artiklaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 2532/98 3–5 artiklan mukaisesti.

5. Tapauksissa, jotka eivät kuulu 1 kohdan soveltamisalaan, ja jos se on tarpeen EKP:lle tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamiseksi, EKP voi pyytää kansallisia toimivaltaisia viranomaisia toteuttamaan toimia sen varmistamiseksi, että määrätään tarkoituksenmukaiset seuraamukset. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten määräämien seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan erityisesti rahoituksellisiin seuraamuksiin, joita määrätään luottolaitoksille, rahoitusalan holdingyhtiöille tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöille EU:n asianomaiset direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä saattavien kansallisten lakien rikkomisista, ja mahdollisiin hallinnollisiin seuraamuksiin tai toimenpiteisiin, joita määrätään johtokunnan jäsenille tai muille henkilöille, jotka kansallisen lainsäädännön mukaan vastaavat luottolaitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tekemistä rikkomisista.

6. EKP julkistaa 1 kohdassa tarkoitettut seuraamukset ilman aiheetonta viivästystä, mukaan lukien tiedot rikkomisen tyypistä ja luonteesta sekä rikkomisesta vastuussa olevien henkilöiden nimet, paitsi siinä tapauksessa, että julkistaminen uhkaa vakavasti rahoitusmarkkinoiden vakautta. Jos julkistaminen tuottaisi tapauksessa mukana oleville tahoille suhteetonta vahinkoa, EKP julkistaa seuraamuksen nimiä paljastamatta.
7. EKP voi tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi määrätä seuraamuksia neuvoston asetuksen (EY) N:o 2532/98 mukaisesti, jos EKP:n asetuksia tai päätöksiä rikotaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1–6 kohdan soveltamista.

IV luku

Organisatoriset periaatteet

16 artikla

Riippumattomuus

1. Kun EKP hoitaa sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä, se toimii riippumattomasti.
2. Unionin toimielinten, elinten ja laitosten sekä jäsenvaltioiden hallitusten on kunnioitettava tätä riippumattomuutta.

17 artikla

Vastuuvollisuus

EKP on vastuuvollinen Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän asetuksen täytäntöönpanosta tämän luvun mukaisesti.

18 artikla

Eriyttäminen rahapoliittisten tehtävien hoitamisesta

1. Kun EKP hoitaa sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä, se pyrkii ainoastaan tässä asetuksessa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseen.
2. EKP hoitaa sille tällä asetuksella annetut tehtävät erillään rahapolitiikkaan liittyvistä tehtävistään ja muista tehtävistään. EKP:lle tällä asetuksella annetut tehtävät eivät saa vaikuttaa rahapolitiikkaan liittyviin EKP:n tehtäviin ja sen muihin tehtäviin.
3. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi EKP hyväksyy tarvittavat sisäiset säännöt, mukaan lukien salassapitovelvollisuutta koskevat säännöt.

19 artikla

Valvontaelin

1. EKP:lle annettujen tehtävien suunnittelusta ja toteuttamisesta huolehtii EKP:ssä elin, joka koostuu EKP:n johtokunnan nimeämistä neljästä EKP:n edustajasta ja kunkin osallistuvan jäsenvaltion kansallisen, luottolaitosten valvonnan alalla toimivaltaisen viranomaisen edustajasta, jäljempänä 'valvontaelin'.
2. Tämän lisäksi valvontaelimellä on puheenjohtaja, jonka EKP:n neuvoston jäsenet valitsevat johtokunnan jäsenistä puheenjohtajaa lukuun ottamatta, ja varapuheenjohtaja, jonka EKP:n neuvosto valitsee keskuudestaan.
3. EKP:n neuvosto voi delegoida selkeästi määritellyjä valvontatehtäviä ja niihin liittyviä päätöksiä, jotka koskevat yksittäisiä tai useita yksilöitävissä olevia luottolaitoksia, rahoitusalan holdingyhtiöitä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä, valvontaelimelle EKP:n neuvoston valvonnassa ja vastuulla.
4. Valvontaelin voi nimittää keskuudestaan ohjauskomitean, jonka kokoonpano on rajoitetumpi, toimintojensa tukemiseksi, mukaan lukien kokousten valmistelu.
5. Tiiviiseen yhteistyöhön 6 artiklan mukaisesti ryhtyneen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen edustajien on otettava osaa valvontaelimen toimintaan 6 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti hyväksytyssä päätöksessä vahvistettujen edellytysten mukaisesti EKP:n ja EKP:n perussääntöä noudattaen.

6. Euroopan pankkiviranomaisen puheenjohtaja ja Euroopan komission jäsen voivat osallistua valvontaelimen kokouksiin tarkkailijoina.
7. EKP:n neuvosto hyväksyy valvontaelimen työjärjestyksen, mukaan lukien puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikautta koskevat säännöt. Toimikausi ei saa ylittää viittä vuotta, eikä se ole uusittavissa.

20 artikla

Salassapitovelvollisuus ja tietojenvaihto

1. Valvontaelimen jäsenten ja valvontatehtäviä hoitavan EKP:n henkilöstön on noudatettava pöytäkirjassa N:o 4 olevassa 37 artiklassa ja asiaa koskevista unionin säädöksissä vahvistettuja salassapitovelvollisuuksia vielä tehtäviensä päättymisen jälkeenkin.
2. EKP voi tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi vaihtaa asiaa koskevista unionin säädöksissä vahvistetuista rajoituksista ja edellytyksistä tietoja kansallisten tai Euroopan tason viranomaisten ja elinten kanssa, kun unionin lainsäädäntö sallii kansallisten toimivaltaisten viranomaisten luovuttaa tietoja näille yksiköille tai kun jäsenvaltiot mahdollisesti säättävät tällaisesta tietojen antamisesta unionin lainsäädännön nojalla.

21 artikla

Kertomus

1. EKP toimittaa vuosittain Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja euroryhmälle kertomuksen tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamisesta.
2. EKP:n valvontaelimen puheenjohtaja esittää kyseisen kertomuksen Euroopan parlamentille ja euroryhmälle sellaisen osallistumattoman jäsenvaltion edustajien läsnäollessa, jonka kanssa on ryhdytty 6 artiklan mukaiseen tiiviiseen yhteistyöhön.
3. Valvontaelimen puheenjohtajaa voidaan Euroopan parlamentin pyynnöstä kuulla valvontatehtävien hoitamisesta Euroopan parlamentin toimivaltaisissa valiokunnissa.
4. EKP vastaa suullisesti tai kirjallisesti Euroopan parlamentin tai euroryhmän sille esittämiin kysymyksiin.

22 artikla

Resurssit

EKP osoittaa tarvittavat resurssit tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseen.

23 artikla

Talousarvio

1. EKP:lle aiheutuvat kustannukset, jotka johtuvat tällä asetuksella sille annettujen valvontatehtävien hoitamisesta, kirjataan erilliseen pääluokkaan EKP:n talousarvioon.
2. EKP raportoi valvontatehtäviin liittyvästä talousarvionsa pääluokasta yksityiskohtaisesti 22 artiklassa tarkoitetussa kertomuksessa. Se julkaisee valvontatehtäviin liittyvää talousarvionsa pääluokkaa koskevan yksityiskohtaisen tilinpäätöksen EKP:n ja EKPJ:n perussäännön 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

24 artikla

Valvontamaksut

1. EKP perii luottolaitoksilta tehtäviinsä liittyvien menojen kattamiseksi maksuja, jotka eivät ylitä aiheutuneita menoja.
2. Luottolaitokselta perittävän maksun määrän on oltava oikeassa suhteessa kyseisen luottolaitoksen merkitykseen ja riskiprofiiliin.

25 artikla

Henkilöstövaihto

1. EKP varmistaa henkilöstön asianmukaisen vaihdon ja siirron kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja keskuudessa.
2. EKP edellyttää tarvittaessa, että kansallisten toimivaltaisten viranomaisten valvontaryhmiin, jotka valvovat osallistuvassa jäsenvaltiossa sijaitsevaa luottolaitosta, rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä tämän asetuksen mukaisesti, otetaan mukaan myös henkilöstöä muiden osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisista toimivaltaisista viranomaisista.

V luku

Yleiset säännökset ja loppusäännökset

26 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio julkaisee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta. Kertomuksessa arvioidaan muun muassa

- a) EKP:n toimintaa Euroopan finanssivalvojen järjestelmän puitteissa;
- b) riippumattomuuteen ja vastuuvollisuuteen liittyvien järjestelyjen tehokkuutta;
- c) EKP:n ja Euroopan pankkiviranomaisen välistä vuorovaikutusta;
- d) hallinnointijärjestelyjen tarkoituksenmukaisuutta, mukaan lukien valvontaelimen kokoonpano.

Kertomus toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio antaa asiaan liittyvät ehdotukset tarvittaessa.

27 artikla

Siirtymäsäännökset

1. EKP hoitaa sille annettuja valvontatehtäviä 1 päivästä heinäkuuta 2013 alkaen myös sellaisten merkityksellisimpien luottolaitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden osalta, joilla on Euroopan tasolla systeemistä merkitystä korkeimmalla konsolidointitasolla, kun perusteena käytetään kyseisten yhteisöjen kokoa, josta on osoituksena kaikkien varojen vastuuarvojen ja niiden taseen ulkopuolisten vastuiden summa, joita ei ole vähennetty määritettäessä rajoituksettomia ensisijaisia omia varoja sääntelytarkoituksissa, ja kun perusteena käytetään kyseisten yhteisöjen toimintaa yli rajojen, josta ovat osoituksena eri lainkäyttöalueiden väliset saatavat, kuten talletukset ja muut varat, jotka liittyvät toisessa maassa oleviin asiakkaisiin tai muihin rahoitusalan toimijoihin, ja josta ovat osoituksena eri lainkäyttöalueiden väliset velat, kuten lainat ja muut velkasitoumukset, jotka liittyvät toisessa maassa oleviin asiakkaisiin tai muihin rahoitusalan toimijoihin, ja kun nämä yhteisöt yhdessä kattavat vähintään puolet koko euroalueen pankkisektorista 1 päivänä tammikuuta 2013. EKP hyväksyy ja julkistaa tällaisten laitosten luettelon ennen 1 päivää maaliskuuta 2013.
2. EKP ryhtyy hoitamaan kaikkia tällä asetuksella sille annettuja tehtäviä viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

3. Ennen 1 päivää tammikuuta 2014 EKP voi luottolaitokselle, rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle ja asianomaisen osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle osoitetun päätöksen nojalla ryhtyä hoitamaan sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä, erityisesti jos luottolaitos, rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on saanut tai pyytänyt julkista rahoitustukea.
4. Tämän asetuksen voimaantulosta alkaen EKP voi 1–3 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamisen aloittamiseksi pyytää osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia ja 9 artiklassa tarkoitettuja henkilöitä toimittamaan kaikki merkitykselliset tiedot, jotka EKP tarvitsee tehdäkseen kattavan arvioinnin osallistuvan jäsenvaltion luottolaitoksista. Luottolaitoksen ja toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava pyydetty tiedot.
5. Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 3 kohdassa säädetään, tämän asetuksen voimaantulosta alkaen ja siihen saakka, kun direktiivit 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumotaan ja korvataan unionin uusilla säädöksillä, EKP hoitaa tällä asetuksella sille annettuja tehtäviä osoittamalla kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ohjeita niille mahdollisesti annettujen asiaa koskevien valtuuksien käytöstä.

Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 3 kohdassa säädetään, tämän asetuksen voimaantulosta alkaen ja siihen saakka, kun voimaan tulevat finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyriyten ja sijoituspalveluyriyten lisävalvontaa koskevat säädökset, joiden nojalla EKP voi käyttää toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia, EKP hoitaa sille 4 artiklan 2 kohdan j alakohdassa annettuja tehtäviä osoittamalla kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ohjeita niille mahdollisesti annettujen asiaa koskevien valtuuksien käytöstä.
6. Luottolaitokset, joilla on osallistuvan jäsenvaltion myöntämä toimilupa 28 artiklassa tarkoitettuna päivämääränä tai tapauksen mukaan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuina päivämäärinä, katsotaan 13 artiklan mukaisesti toimiluvan saaneiksi, ja ne voivat jatkaa liiketoimintaansa. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EKP:lle ennen tämän asetuksen soveltamispäivää tai tapauksen mukaan ennen 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja päivämääriä kyseiset luottolaitokset ja esitettävä samalla raportti, jossa ilmoitetaan asianomaisten laitosten valvontahistoria ja riskiprofiili, sekä toimitettava EKP:n mahdollisesti pyytämät lisätiedot. Tiedot on toimitettava EKP:n pyytämässä muodossa.

28 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2013.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*